

UOHSX00D4SHC

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0221/2019/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-08585/2020/322/BVÍ

Brno 16. března 2020

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 12. 12. 2019, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jenž podal navrhovatel –

- **AQUATEST a.s.**, IČO 44794843, se sídlem Geologická 988/4, 152 00 Praha 5,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0374/2019/VZ-32506/2019/533/LHI ze dne 27. 11. 2019, vydanému ve věci přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky s názvem »**Zpracování projektové dokumentace – dokumentace pro stavební povolení a dokumentace pro výběr zhotovitele včetně IČ na akci „ÚČOV – rekonstrukce stávající vodní linky“**, č. akce: **12G6500**« v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 3. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 3. 2019 pod ev. č. Z2019-009415, ve znění oprav uveřejněných dne 6. 5. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 26. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 060-139382, ve znění oprav uveřejněných dne 7. 5. 2019 pod ev. č. 2019/S 088-211858, jehož dalším účastníkem je zadavatel –

- **Pražská vodohospodářská společnost a.s.**, IČO 25656112, se sídlem Žatecká 110/2, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 16. 10. 2019 Mgr. Lukášem Nohejlem, advokátem, ev. č. ČAK 09656, se sídlem Opletalova 1525/39, 110 00 Praha 1,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0374/2019/VZ-32506/2019/533/LHI ze dne 27. 11. 2019

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Pražská vodohospodářská společnost a.s., IČO 25656112, se sídlem Žatecká 110/2, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 16. 10. 2019 Mgr. Lukášem Nohejlem, advokátem, ev. č. ČAK 09656, se sídlem Římská 104/14, 120 00 Praha 2 (dále jen „**zadavatel**“), jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ odeslal dne 22. 3. 2019 k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o zahájení zadávacího řízení pro veřejnou zakázku s názvem »Zpracování projektové dokumentace – dokumentace pro stavební povolení a dokumentace pro výběr zhotovitele včetně IČ na akci „ÚČOV – rekonstrukce stávající vodní linky“, č. akce: 12G6500« v užším řízení, přičemž oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 3. 2019 pod ev. č. Z2019-009415, ve znění oprav uveřejněných dne 6. 5. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 26. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 060-139382, ve znění oprav uveřejněných dne 7. 5. 2019 pod ev. č. 2019/S 088-211858 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dne 2. 8. 2019 odeslal zadavatel navrhovateli – AQUATEST a.s., IČO 44794843, se sídlem Geologická 988/4, 152 00 Praha 5 (dále jen „**navrhovatel**“) – přípis s názvem „Žádost o objasnění žádosti o účast“ ze dne 1. 8. 2019 (dále jen „**žádost o objasnění**“), neboť z navrhovatelem předložené žádosti o účast nebylo v případě některých z členů realizačního týmu zřejmé, zda splňují požadavky zadavatele na prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů. Objasnění své žádosti o účast ze dne 17. 8. 2019 doručil navrhovatel zadavateli téhož dne (dále jen „**objasnění žádosti o účast**“).
3. Vzhledem k tomu, že se zadavatel s objasněním žádosti o účast neztotožnil, vyloučil dne 4. 9. 2019 prostřednictvím „Rozhodnutí zadavatele o vyloučení účastníka“ navrhovatele

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení, v daném případě ve smyslu ustanovení § 58 odst. 1 zákona.

z účasti v zadávacím řízení (dále jen „**rozhodnutí o vyloučení**“). Navrhovatel proti rozhodnutí o vyloučení podal námitky, které byly zadavateli doručeny dne 19. 9. 2019. Rozhodnutím o námitkách ze dne 2. 10. 2019, které bylo navrhovateli doručeno téhož dne (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“) zadavatel výše uvedené námitky navrhovatele odmítl.

4. Navrhovatel se s rozhodnutím o námitkách neztotožnil, a proto podal dne 11. 10. 2019 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, jakožto orgánu příslušnému k výkonu dozoru nad zadáváním veřejných zakázek ve smyslu § 248 odst. 1 zákona (dále jen „**Úřad**“), návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne (dále jen „**návrh**“).
5. Součástí návrhu byl i návrh na nařízení předběžného opatření spočívajícího v uložení zákazu uzavření smlouvy, o němž Úřad rozhodl tak, že jej rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0374/2019/VZ-29359/2019/533/LHI ze dne 25. 10. 2019 zamítnul.

II. Napadené rozhodnutí

6. Dne 27. 11. 2019 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0374/2019/VZ-32506/2019/533/LHI, jímž rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).

III. Rozklad navrhovatele

7. Proti napadenému rozhodnutí podal navrhovatel rozklad, který byl Úřadu doručen dne 12. 12. 2019. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 27. 11. 2019. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

8. Z rozkladu vyplývá, že navrhovatel považuje napadené rozhodnutí za nesprávné a nezákonné, neboť je dle jeho názoru založeno na nesprávném právním posouzení věci, kdy Úřad nezohlednil veškerou platnou právní úpravu a provedl nepřesný a zužující výklad relevantních právních ustanovení v neprospěch navrhovatele. Úřad měl dle navrhovatele dospět k nesprávným závěrům.
9. Navrhovatel trvá na tom, že nebyl naplněn žádný z důvodů pro jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku a ve svém rozkladu předkládá podrobnou argumentaci, proč je přesvědčen, že jím navrhovaný zástupce vedoucího týmu, Ing. František Robek, splňuje požadavek zadavatele na zkušenost s vedením projektu stavby nebo rekonstrukce čistírny odpadních vod (ČOV) na pozici projektanta u alespoň jednoho projektu ČOV s kapacitou min. 300 000 EO.

Závěr rozkladu

10. Závěrem rozkladu navrhovatel požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Vyjádření k rozkladu

11. Zadavatel se k podanému rozkladu vyjádřil přípisem ze dne 20. 12. 2019, z něhož vyplývá, že navrhovatelem předložený rozklad považuje za účelový. Zadavatel je přesvědčen,

že při vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení postupoval v souladu se zákonem a se závěry napadeného rozhodnutí se ztotožňuje.

12. Dle názoru zadavatele nebylo ze strany navrhovatele nikdy uvedeno, že by Ing. Robek na referenční zakázce (uvedené v žádosti navrhovatele o účast) vykonával nějaké konkrétní činnosti, které by bylo možné podřadit pod vybranou činnost. Zapojení této osoby do referenční zakázky považuje zadavatel za výhradně manažerské.
13. Z rozkladové argumentace dle zadavatele vyplývá, že projekt v souvislosti s referenční zakázkou vedl po odborné stránce Ing. Liška, což navrhovatel sám potvrzuje.
14. Vzhledem k uvedenému zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu podaný rozklad zamítnul.

V. Řízení o rozkladu

15. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
16. Dne 14. 1. 2020 předseda Úřadu rozhodnutím č. j. ÚOHS-R0221/2019/VZ-01392/2020/321/TMi nařídil zadavateli předběžné opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku, které nabylo právní moci.
17. Dále předseda Úřadu vydal dne 4. 3. 2020 usnesení č. j. ÚOHS-R0221/2019/VZ-06862/2020/322/BVÍ jímž účastníkům správního řízení určil lhůtu sedmi dnů ode dne doručení tohoto usnesení, ve které byli oprávněni vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, neboť do správního spisu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0374/2019/VZ byl vložen nový podklad pro vydání rozhodnutí, kterým je „Vyjádření společnosti MEMSEP“. Obsahem tohoto vyjádření je čestné prohlášení Ing. Ivana Pavlise, jakožto jednatele společnosti VWS MEMSEP s.r.o., IČO 41693752 se sídlem Sokolovská 100/94, 186 00 Praha 8, ze dne 27. 9. 2019 (dále jen „**vyjádření**“).

Stanovisko předsedy Úřadu

18. Po projednání věci rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, jakož i jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
19. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí podaného rozkladu.

VI. K námitkám rozkladu

20. Spornou otázkou v nyní šetřené věci je skutečnost, zda pan Ing. František Robek, jakožto člen realizačního týmu navrhovatele navržený v jeho žádosti o účast do pozice „zástupce vedoucího týmu (zástupce hlavního inženýra projektu)“, splňuje požadavek zadavatele na „zkušenost s vedením projektu stavby nebo rekonstrukce čistírny odpadních vod (ČOV) **na pozici projektanta** u alespoň jednoho (1) projektu ČOV s kapacitou min. 300.000 EO“.

21. Z životopisu Ing. Robka, který tvořil součást navrhovatelem předložené žádosti o účast, a rovněž z navrhovatelova objasnění žádosti o účast vyplývá, že pro doložení splnění výše uvedeného požadavku zadavatele uvedl navrhovatel v případě Ing. Robka zakázku s názvem „ÚČOV – ústřední čistírna pro Prahu – ca 1,4 mil. EO“ (dále jen „**referenční zakázka**“), na níž se Ing. Robek podílel jako „vedoucí projekce technologie deodorizace – kompletní deodorizace technologie předúpravy ÚČOV“. Konkrétně navrhovatel v objasnění žádosti o účast uvedl, že *„vzhledem k tomu, že pan Robek pracoval na tomto projektu jako vedoucí projektu a daná ČOV splňuje požadované minimum 300 tis. EO, je Účastník toho názoru, že tato zakázka shora uvedený požadavek Zadavatele splňuje“*.
22. Navrhovatel ve svém rozkladu Úřadu v první řadě vytýká, že se nezabýval relevantní právní úpravou, zejména zákonem č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 360/1992 Sb.**“). V této souvislosti pokládá navrhovatel za stěžejní vymezení pojmu „projektant“ uvedené v § 22 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**stavební zákon**“), podle něhož je projektantem „fyzická osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu (kterým je zákon č. 360/1992 Sb.) k projektové činnosti ve výstavbě“.
23. S výkladem pojmu „projektant“ tak, jak jej podává navrhovatel ve svém rozkladu, není třeba polemizovat. Závěry napadeného rozhodnutí ovšem ob stojí i ve světle toho, že Úřad v napadeném rozhodnutí vycházel z náplně činnosti projektantů dle národní soustavy povolání spravované Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR, neboť odůvodnění napadeného rozhodnutí nestojí na zodpovězení otázky, kdo je nebo může být projektantem dle platné právní úpravy, ale rozhodující je, zda byl navrhovatel schopen prokázat, že Ing. Robek disponuje zkušeností požadovanou zadavatelem, tedy zkušeností s prací na pozici projektanta při realizaci referenční zakázky. Nad tuto skutečnost ovšem platí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak nevybočuje z rámce pojmu „projektant“, jak jej chápe § 22 odst. 4 stavebního zákona a pokud s ním pracuje, pak zcela v souladu s veškerou relevantní právní úpravou.
24. K související rozkladové argumentaci směřující proti tvrzenému opomenutí platné právní úpravy ze strany Úřadu je tedy možné uzavřít, že navrhovatelem tvrzený rozpor v napadeném rozhodnutí není dán. Výslovné neuvedení pojmu „projektant“ dle stavebního zákona v napadeném rozhodnutí nezpůsobuje jeho nesprávnost či nezákonnost. Pro závěry napadeného rozhodnutí totiž tato otázka není relevantní. V této souvislosti se zřejmě jedná o nepochopení závěrů napadeného rozhodnutí ze strany navrhovatele, neboť Úřad nepochybně naplňuje zákonného pojmu „projektant“ ani skutečnosti rozhodné pro získání oprávnění k výkonu projektové činnosti ve výstavbě dle zákona č. 360/1992 Sb., ale pouze otázku, zda Ing. Robek naplňuje požadavek zadavatele, aby v souvislosti s plněním referenční zakázky vystupoval v pozici projektanta.
25. Navrhovatel následně ve své argumentaci vychází z premisy, že pokud je Ing. Robek, projektantem, dochází k naplnění zadavatelova požadavku: zkušenost s vedením projektu stavby nebo rekonstrukce ČOV „na pozici projektanta“.

26. S takovým závěrem, jakož ani se způsobem, jakým k němu navrhovatel došel, však nelze souhlasit. Z napadeného rozhodnutí nijak nevyplývá, že by Úřad zpochybňoval skutečnost, že pan Ing. Robek je „projektantem“. O této osobě však nelze bez dalšího říci, že by v rámci plnění dotčené referenční zakázky vystupovala „v pozici projektanta“ (tzn. tak, jak zní požadavek zadavatele na prokázání splnění této části kvalifikace). Úřad v této souvislosti v napadeném rozhodnutí uvedl precizní odůvodnění takového závěru, s nímž je možné se plně ztotožnit.
27. Platí totiž, že pouhá skutečnost, že určitá osoba (Ing. Robek) je oprávněna podle zvláštního právního předpisu k projektové činnosti ve výstavbě, automaticky neznamená, že taková osoba disponuje určitými zkušenostmi (požadovanými zadavatelem). Z životopisu Ing. Robka, který tvořil součást navrhovatelovy žádosti o účast, totiž vyplývá pouze to, že se na referenční zakázce podílel jako „vedoucí projekce technologie deodorizace – kompletní deodorizace technologie předúpravy ÚČOV“. Na základě dalších tvrzení navrhovatele lze dojít pouze k tomu, že Ing. Robek pracoval v rámci referenční zakázky jakožto „vedoucí projektu“ (blíže srov. objasnění žádosti o účast), byl „odpovědný za realizaci uvedené zakázky, tedy za zhotovení projektové dokumentace pro dodávku dezodorizace pro ÚČOV Praha. Ing. Robek celou zakázku pro zaměstnavatele vedl a jeho pozice zahrnovala aktivní účast na tvorbě projektu, účast na jednáních s objednatelem i s dodavatelem technologie, koordinaci prací aj. Ing. Robek byl současně odpovědný za veškeré projekční činnosti, neboť byl ve společnosti VWS MEMSEP s.r.o. přímým vedoucím projekčního oddělení, které projekt vypracovalo“ (blíže srov. námitky proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení ze dne 19. 9. 2019) a „byl vedle pozice ředitele realizace současně vedoucím projekce. Z titulu těchto pozic byl odpovědný za vedení celého projekčního oddělení, které projekt pro danou zakázku zpracovalo. Ing. Robek tak nesl odpovědnost za veškeré projekční práce na dané zakázce, všechny práce koordinoval a dozороval“ (blíže srov. návrh).
28. Z formálního pohledu, tedy z pohledu existence autorizace Ing. Robka k projektové činnosti ve výstavbě či z vymezení jeho pracovních úkolů, nelze v otázce participace Ing. Robka bez pochybností uzavřít, že se na referenční zakázce podílel „v pozici projektanta“, tedy že by měl v rámci referenční zakázky za úkol vykonat určitou činnost spadající pod jeho obor autorizace dle zákona č. 360/1992 Sb.
29. Shora uvedené závěry podporuje rovněž tvrzení samotného zaměstnavatele Ing. Robka v době realizace referenční zakázky, společnosti VWS MEMSEP s.r.o., IČO 41693752 se sídlem Sokolovská 100/94, 186 00 Praha 8. Jedná se o čestné prohlášení Ing. Ivana Pavlise, jednatele této společnosti, z něhož vyplývá, že Ing. Robek „nevedl daný projekt v roli projektanta ani hlavního inženýra projektu. Vedoucími projekčních prací byl Ing. Pravoslav Liška, zodpovědnými projektanty pan Lukáš Vorel a pan Milan Zlámal“.
30. Zároveň však platí, že ani z pohledu faktického výkonu odborných činností, k nimž byl Ing. Robek oprávněn jakožto projektant na základě své autorizace dle zákona č. 360/1992 Sb, navrhovatel nijak neprokázal svá tvrzení o tom, že se Ing. Robek takovými činnostmi na realizaci referenční zakázky podílel a že tedy vystupoval „v pozici projektanta“, resp. že má „zkušenost s vedením projektu na pozici projektanta“, jak požadoval zadavatel.
31. Sám navrhovatel totiž ani netvrdí, že by Ing. Robek v rámci referenční zakázky vykonával jakoukoli konkrétní činnost, kterou by bylo možné podřadit pod projektovou činnost

ve výstavbě, které vykonává osoba „v pozici projektanta“, jak požaduje zadavatel. Rovněž navrhovatel nezpochybňuje skutečnost, že Ing. Robek není uveden na příslušných částech projektové dokumentace referenční zakázky jakožto odpovědný projektant ve smyslu § 159 stavebního zákona. Navrhovatel ani žádným způsobem nedoložil, že by podíl Ing. Robka na realizaci předmětné referenční zakázky převyšoval manažerskou činnost, resp. činnost „vedoucího oddělení projekce“ (jak je uvedeno v rozkladu navrhovatele).

32. Ačkoli navrhovatel na druhé straně uvádí, že Ing. Robek se na plnění referenční zakázky mohl podílet způsobem, který odpovídá požadavkům zadavatele (tvrzená účast Ing. Robka na projektu jakožto vedoucí oddělení projekce), rozkladová argumentace spíše přisvědčuje závěrům napadeného rozhodnutí v tom smyslu, že zapojení Ing. Robka, resp. jeho odpovědnost za projekční práce v rámci dotčené referenční zakázky, bylo manažerského, či pracovně ekonomického rázu a nejednalo se tedy o odpovědnost projektanta za projekt ve smyslu relevantní právní úpravy.
33. Pokud tedy z navrhovatelem předložených dokladů a vyjádření nevyplývá, že by Ing. Robek v rámci referenční zakázky realizoval konkrétní činnosti, které by bylo možné podřadit pod projektovou činnost ve výstavbě vykonávanou projektantem oprávněným dle zákona č. 360/1992 Sb., ani že by měl Ing. Robek při realizaci referenční zakázky vystupovat „na pozici projektanta“, je možné uzavřít, že splnění požadavků zadavatele na prokázání kvalifikace nebylo v případě tohoto navrhovaného člena realizačního týmu navrhovatele prokázáno a zadavatel byl oprávněn navrhovatele pro tento důvod vyloučit z účasti v zadávacím řízení tak, jak to učinil.
34. V této souvislosti se lze dále přiklonit k závěrům napadeného rozhodnutí, týkajícím se významu vlastnoručního podpisu a otisku autorizačního razítka projektanta na jím vyhotovené projektové dokumentaci nebo její části. Jak je uvedeno shora, nelze se ztotožnit s výkladem, který předkládá navrhovatel v rozkladu a dle kterého by pro vznik odpovědnosti za vyhotovenou projektovou dokumentaci bylo zásadní pouze to, že je určitá osoba projektantem dle relevantní právní úpravy, resp. faktické provedení činnosti, která je projektovou činností ve výstavbě, přičemž identifikace osoby na příslušné dokumentaci je irelevantní.
35. V první řadě je třeba uvést, že výklad vzniku odpovědnosti projektanta za projektovou dokumentaci, z níž nijak nevyplývá, že se takový projektant na jejím zpracování podílel (tak, jak jej navrhovatel v rozkladu podává), je nepřijatelný, neboť vede k nesmyslnému a nezákonnému závěru, dle něhož by nepříznivé následky za nesprávně vyhotovenou dokumentaci mohl nést libovolný projektant, který se náhodou „ocitl v nesprávný čas na nesprávném místě“ (tzn., že v rozhodnou dobu pracoval u zaměstnavatele, který dodával dotčenou zakázku).
36. Konstrukce odpovědnosti projektanta dle stavebního zákona je postavena tak, že projektant odpovídá za „jím zpracovanou“ dokumentaci a nikoli pouze za „zpracovanou“ dokumentaci (blíže srov. § 159 stavebního zákona), přičemž tím, kdo dokumentaci zpracoval, je právě osoba na dokumentaci uvedená v souladu s pravidly ČKAIT. Identifikace osoby uvedené na projektu je tedy zásadní.
37. Navrhovatel v této souvislosti argumentuje skutečností, že příslušnou část projektové dokumentace referenční zakázky vedl po odborné stránce podřízený Ing. Robka (pan

Ing. Pravoslav Liška), který je také na této dokumentaci uveden. Je možné souhlasit s navrhovatelem, že na výkonu projektové činnosti ve výstavbě může v rámci jednoho projektu spolupracovat více osob, nicméně není pravdou, že by nebyla řešena otázka spolupráce více autorizovaných osob, které nejsou navzájem ve vztahu podřízenosti a nadřízenosti, jak tvrdí navrhovatel v rozkladu.

38. Článek 4 odst. 6 Rozhodnutí č. R1801-9 představenstva ČKAIT ze dne 15. 2. 2018, kterým byla stanovena pravidla pro používání razítka při výkonu povolání autorizovaného inženýra a autorizovaného technika stanoví, že *„pokud na dokumentu spolupracuje více autorizovaných osob, opatří svým vlastnoručním podpisem a autorizačním razítkem příslušnou část každá autorizovaná osoba“*.
39. Pokud by se tedy Ing. Robek na vyhotovení jakékoli části dokumentace v rámci referenční zakázky podílel jakožto projektant, jak tvrdí navrhovatel, byl by v souladu s předmětným rozhodnutím představenstva ČKAIT povinen jím vyhotovený dokument označit v souladu s těmito podmínkami a díky jeho vlastnoručnímu podpisu a autorizačnímu razítku by jeho účast jakožto projektanta, resp. osoby v pozici projektanta, byla z dokumentace patrná. Tak tomu ovšem není a související argumentaci navrhovatele je tedy nutné odmítnout. Zároveň nelze přisvědčit argumentu navrhovatele, dle něhož by v zásadě záleželo na dohodě spolupracujících osob, kdo vlastně označí výslednou dokumentaci (či dokument) svým podpisem a razítkem, neboť shora uvedená pravidla ČKAIT takovou situaci výslovně řeší.
40. Na základě shora uvedeného je možné uzavřít, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné. Není pravdou, že by jeho odůvodnění vycházelo z nesprávných předpokladů, neboť veškeré jeho závěry jsou založeny na skutečnostech, které vyplývají z relevantní právní úpravy či ze spisového materiálu. Rovněž právní posouzení šetřené věci ze strany Úřadu považují za správné a konzistentní, přičemž ani samotný navrhovatel neodůvodnil, z jakého dokladu by měl být podíl Ing. Robka jakožto osoby „na pozici projektanta“ při realizaci referenční zakázky vyvozován.
41. Rovněž se ztotožňuji se závěry napadeného rozhodnutí v tom smyslu, že je možno aprobovat postup zadavatele, který navrhovateli neumožnil změnu údajů v žádosti o účast v souvislosti s nahrazením osoby Ing. Robka jiným členem realizačního týmu.
42. Zadavatel odůvodnil vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na základě aplikace § 48 odst. 2 písm. a) a c) zákona (blíže srov. rozhodnutí o vyloučení). Dle § 48 odst. 2 písm. a) zákona platí, že zadavatel může vyloučit účastníka zadávacího řízení, pokud údaje, doklady, vzorky nebo modely předložené účastníkem zadávacího řízení nesplňují zadávací podmínky nebo je účastník zadávacího řízení ve stanovené lhůtě nedoložil. V šetřeném případě se jednalo o situaci, kdy navrhovatel neprokázal splnění kvalifikačních předpokladů v souvislosti s osobou Ing. Robka.
43. Pro tuto situaci navrhovatel v rámci svého objasnění žádosti o účast uvedl, že navrhovaného člena svého realizačního týmu, Ing. Robka, nahradí v případě potřeby (pokud zadavatel neuzná jím předložené objasnění žádosti o účast o tom, že Ing. Robek splňuje stanovené požadavky na prokázání splnění kvalifikace) panem Ing. Bojkinovem. Vzhledem k tomu, že zadavatel v rámci zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku stanovil způsob hodnocení nabídek dle ekonomické výhodnosti nabídek a dílčím hodnotícím kritériem byla „délka praxe jednotlivých členů týmu - zkušenost osob, které se mají přímo podílet na plnění veřejné

zakázky“ s vahou 20 %, odmítl v souladu s § 46 odst. 2 zákona toto doplnění žádosti o účast navrhovatele jako nepřipustné.

44. Ačkoli ustanovení § 46 odst. 2 výslovně hovoří pouze o nabídkách, je možné jeho závěry aplikovat rovněž na žádosti o účast, neboť opačný výklad by představoval nepřipustné zúžení práv zadavatelů a dodavatelů stanovených zákonem, kdy doplnění údajů a dokladů předkládaných v souvislosti s prokázáním splnění kvalifikačních předpokladů by v případě žádosti o účast nebylo vůbec umožněno (protože tyto doklady již v nabídkách obsaženy nejsou).
45. Dotčené ustanovení však nelze vykládat tak, že by z jeho věty první vyplývala přípustnost změny žádosti o účast až do uplynutí lhůty pro podání nabídek. V šetřeném případě je nutné vztáhnout pravidlo věty první před středníkem § 46 odst. 2 zákona na přípustnost změny žádosti o účast pouze do uplynutí „lhůty pro podání žádostí o účast“. Jak totiž vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 169/2017-37 ze dne 28. 2. 2019, *„ve druhé fázi užšího řízení v okamžiku výzvy zadavatele k podávání nabídek by již měla být otázka splnění kvalifikace jednotlivých zájemců (včetně otázky zákonnosti kvalifikační dokumentace) s konečnou platností vyřešena“*. Nelze tedy vykládat toto ustanovení zákona tak, že účastníci užšího řízení by byli oprávněni měnit své žádosti o účast až do okamžiku skončení lhůty pro podání nabídek. Pokud by totiž nebylo postaveno najisto, kteří účastníci užšího řízení prokázali splnění kvalifikačních předpokladů, nemohl by zadavatel zahájit další fázi tohoto řízení a vyzvat takové účastníky k podání nabídek dle § 58 odst. 3 zákona a lhůta pro podání nabídek by ani nezačala plynout. Takový výklad by znamenal postup proti smyslu a účelu zákona, a v důsledku by umožňoval uplatňování účelových námitek neúspěšných dodavatelů, jejichž cílem může být pouze snaha narušit průběh užšího zadávacího řízení, a jako takový je třeba jej v souladu se závěry shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu odmítnout. Navrhovatel tedy nebyl oprávněn provést změnu jeho žádosti o účast v podobě nahrazení člena realizačního týmu Ing. Robka jinou osobou na základě § 46 odst. 2 věty první zákona, neboť lhůta pro podání žádostí o účast uplynula dne 20. 6. 2019 (na základě prodloužení této lhůty prostřednictvím Doplnění zadávací dokumentace II. ze dne 2. 5. 2019), přičemž navrhovatel doručil zadavateli objasnění žádosti o účast dne 17. 8. 2019.
46. V šetřené věci však zůstává rozhodující skutečností to, že navrhovatel v rámci objasnění žádosti o účast navrhl změnu své žádosti o účast v části, která měla být dle zadávací dokumentace předmětem hodnocení dle dílčího hodnotícího kritéria s názvem „délka praxe jednotlivých členů týmu - zkušenost osob, které se mají přímo podílet na plnění veřejné zakázky“ s vahou 20 % (blíže srov. bod 43 tohoto rozhodnutí o rozkladu). Takové doplnění žádosti o účast je ve smyslu věty druhé část za středníkem § 46 odst. 2 zákona nepřipustné.
47. Rovněž postup Úřadu, kdy se tento již dále nezabýval dalšími důvody, pro které byl navrhovatel z účasti v zadávacím řízení vyloučen, je zákonný a možný. Ze shora uvedeného plyne, že navrhovatel nesplnil požadavky zadavatele na prokázání splnění kvalifikace v souvislosti s osobou Ing. Robka, navrhovanou do pozice zástupce vedoucího realizačního týmu navrhovatele, což představuje zákonný důvod pro vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení. V souladu s odůvodněním bodu 77 napadeného rozhodnutí tedy nebylo třeba posuzovat další důvody vyloučení navrhovatele.

VII. Závěr

48. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad při vydání napadeného rozhodnutí postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. AQUATEST a.s., Geologická 988/4, 152 00 Praha 5
2. Mgr. Lukáš Nohejl, advokát, Opletalova 1525/39, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy